

Tradjazz inledde jazzklubbens tjugonde säsong

Cupol Jazz & Blues Club

Benny Lawins Dixie Talks Benny Lawin, kapellmästare, trombon och saxofon Pelle Andersson, trumpet BG Augustini, banjo och sång Mats Eriksson, trummor Micke Hagberg, bas Kalle Ohlson, klarinett Lennart Axelsson, trumpet Elisabeth Vallhagen, sång

Det blev traditionellt och geditaget när Cupol Jazz & Blues Club nvgide sin tjugonde jazzsäsong. Numera på Nightshift som tidigare hette Wictoria. Ordförande Acke Svensson, snyggt ristad i June Olssons gamla trivselkavaj lagen till ära, lovade ett Karlskogatema denna jazzvår och börjale så med att presentera degerfor-

saren Benny Lawin. Näja, det är ju ganska nära. Benny Lawin, numera Fjugestabo, och hans Dixie Talks står för det vi kallar tradjazz och gräver därmed ur den skatt av genuin blues och jazz som skapades under den heta sol som sken över den amerikanska södern i början av förra seklet. Rötterna till mycket av det vi lyssnar på idag.

Det innebar en hel del Louis Armstrong vilket passade trumpetvirtuosen Lennart Axelsson som hand i handske. Lennart är egentligen värd ett eget kapitel, med lät mig sammanfatta denne 72 år unge ekvilibrist som Mullhytteskogarnas egen Armstrong så tysk musikprofessor emeritus han därtill är.

Nu lirar inte Dixie Talks enbart på Fjugesta Folkets Hus och

Kapellmästare Benny Lawin med sin trombon och hans tvåtrumpetare Lennart Axelsson och Pelle Andersson.

på Jazzklubben i Karlskoga. Nej, ganska nyligen hemkomna från Kanada och innan det turnerande i Tyskland är detta sannolikt ett av landets bästa och trevligas-

te tradjazzband. I Kanada spelade gänget för fulla hus under några intensiva festival dagar som enda band från Europa. Där efter gig på Scandinavian Culture Society

i Vancouver inför jublande nordiska utvandrare.

Skojfrisk kapellmästare

Det innebar att några låtar ur den svenska myllan var på begäran bland dessa skandinaviska ättlingar. Därför serverades också Karlskogapubliken Evert Taubes Fritjof Andersson paradmarsch i tradjazztempo samt en källarsval Värmlandsvisa tolkad av Lennart Axelssons lur med en sådan känsla att en och annan liten tår säkert vätte kinder hos en trollbunden och knäpptyst publik.

En helt egen version av High Society gavs också i en annars blandad kompott som styrdes och presenterades av kapellmästare Lawin som likt ett smärre yrväder skojade både med publik och medmusikanter. Bland annat en myck-

et förvirrad presentation av Hoagy Carmichaels Rockin' Chair med hjälp av klarinettist Kalle Ohlson. Näja, publiken trivdes. Det gjorde de även med Elisabeth Vallhagens mycket speciella röst i låtar som Fat Mammy Brown och Georgia on My Mind samt Césti si bon med ett vibrato och rullande r som vilket infödd fransyska som helst.

Och som lite kurios, titeln till Louis Armstrongs lät, Jeepers Creepers, kommer egentligen från Bröderna Marx-filmen, En dag på kapplöpningsbanan, där uttrycket kommer från en speciell kapplöpningshäst som inte sprang om man inte viskade titeln i hästens öra. Kom sedan inte och säg att det inte är allmänbildande att gå på konsert.

Björn Reimers

Sångerskan Elisabeth Vallhagen besitter en härlig röst med ett skönt vibrato som kompletterar in i bandet perfekt.